

Acord de la Mesa General de Negociació de matèries comunes de la Diputació de Barcelona pel qual es disposa l'abonament al personal al servei de la corporació de la part proporcional de la paga extraordinària del mes de desembre del 2012, corresponent als serveis prestats durant el període de meritament previ a l'entrada en vigor del RDL 20/2012, de 13 de juliol.

Barcelona, 29 de novembre de 2013

Reunits

Per part de la corporació,

Eva Comellas Batet
Mònica Alamo Alberti
Jordi Martínez-Alonso Camps
Susana de la Fuente Prada

Per part de les organitzacions sindicals,

UGT: Carlos Villalante Sirvent
Marina Martínez López

CCOO: Núria Benito Puig
Enric Pont Navarro
Ricardo Alcojor Bernardo
Abel López Fernández

CGT: Josep Miquel Garcia Vázquez
Lola Gutierrez Berengueres

CTeC: Asunción Fernández Fernández

d'acord amb la legitimitat que atorga l'article 36.3 de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic per a negociació de les matèries i condicions de treball comunes al personal funcionari i laboral al servei de les administracions públiques.

Manifesten

La corporació i les organitzacions sindicals UGT, CCOO, CGT i CTeC han negociat en el si de la Mesa General de Negociació de matèries comunes l'abonament al personal al servei de la Diputació de Barcelona de la part proporcional de la paga extraordinària del mes de desembre de l'any 2012, corresponent als serveis prestats durant el període de meritament previ a l'entrada en vigor del RDL 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat. Més concretament, del període comprès entre els dies 1 de juny i 14 de juliol de 2012, tant pel que fa al personal funcionari com al personal laboral.

D'ençà que entrà en vigor el RDL 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat, que disposà, a l'article 2, la suspensió de la percepció de la paga extraordinària i de la paga addicional del complement específic o pagues addicionals equivalents del mes de desembre de

2012, s'han succeït pronunciaments des de diferents àmbits i instàncies judicials i institucionals (és a destacar en aquest darrer àmbit, la Resolució de la *Defensora del Pueblo*, de data 15 d'octubre de 2012) que qüestionen l'abast i la procedència de l'aplicació íntegra d'aquesta mesura suspensiva.

1. Així, la jurisdicció social de conformitat amb la doctrina consolidada del Tribunal Suprem (en endavant TS) en relació amb el caràcter de salari diferit meritat dia a dia que cal atribuir a les pagues extraordinàries (per totes, STTS 4.4.2008, 21.4.2010, 5.11.2010, 21.12.2010, 10.3.2011) es manifesta en essència unànime reconeixent l'existència d'una part ja meritada a la data d'entrada en vigor del RDL, el 15.7.2012, i conseqüentment s'expressa favorable a l'abonament proporcional d'aquesta.

La representació del personal de la corporació ha estat unànime, des de l'aprovació del RDL 20/2012, de 13 de juliol, en el sentit de declarar la seva plena disconformitat amb la mesura suspensiva derivada de la norma.

En el marc descrit la Diputació de Barcelona, formulà consulta en relació amb els criteris d'interpretació legal de l'article 2 del citat RDL 20/2012, al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, sent la resposta de la *Subsecretaria d'Estat* (escrit de data 29.9.2012), la següent:

"(...) Por lo que a la cuestión propia de la consulta se refiere, *procede la reducción de la paga extraordinaria de diciembre de 2012, y no en proporción al tiempo ya trabajado en el momento en que entró en vigor esta medida (15 de julio de 2012).*"

D'acord amb la interpretació exposada i davant la situació d'inseguretat jurídica existent, la corporació resolgué aplicar aquest criteri, i suspendre íntegra la paga tal com manifestava el Ministeri. Tanmateix, la decisió corporativa es prenia sense perjudici de reconsiderar el criteri en cas de produir-se una modificació del context exposat que així ho justificués.

L'escenari descrit i que fonamentà en aquell moment la decisió de la Diputació, ha variat:

- En l'ordre contenciós administratiu ja s'han produït els primers pronunciaments judicials, sobre la qüestió debatuda i aquests són unànimes en el sentit de reconèixer el dret a la percepció de la dita paga en la quantia corresponent als serveis prestats entre els dies 1 de juny al 14 de juliol de 2012, previs, per tant, a l'entrada en vigor de del RDL 20/2012.

Paral·lelament, han estat plantejades vàries qüestions d'inconstitucionalitat que sumades a les inicialment plantejades en seu social quasi arriben a la vintena, fonamentades totes elles en la possible vulneració dels articles 9 i 33 de la CE. Val a dir però que el TC encara no s'ha pronunciat al respecte.

Tanmateix, com argument que fonamentaria segons el mateix Tribunal Constitucional, el criteri interpretatiu adoptat pels jutjats, cal fer esment de la interpretació que "a *sensu contrario*" efectuà el TC, en les resolucions interlocutòries 162/2011, de 13 de setembre i 179/2011, de 13 de desembre, com a conseqüència de dues qüestions d'inconstitucionalitat plantejades en relació amb diversos preceptes del RDL 8/2010 de

Mesures extraordinàries per a la reducció del dèficit públic, i que han estat recollits en la fonamentació jurídica d'alguna de les sentències recentment dictades pels jutjats contenciosos que resolen sobre el RDL 20/2012 (per exemple, la sentència del Jutjat Contenciós Administratiu de Saragossa, 200/2013, de 12 de setembre).

En aquelles resolucions interlocutòries, el TC analitza un seguit de qüestions derivades de l'aprovació de les mesures previstes en el RDL 8/2010, d'entre les quals ens referirem als raonaments que efectua en relació a la qüestió que ara es debat (fonament de dret setè, apartat c), de la resolució interlocutòria 179/2011, de 13 de desembre)

*"(...) El Juzgado promotor de la cuestión fundamenta como ha quedado expuesto, la pretendida vulneración del art. 33.3 CE, en la afirmación que el artículo 1 del R D Ley 8/2010 recorta derechos económicos adquiridos de los funcionarios públicos reconocidos para toda la anualidad presupuestaria por la Ley 26/2009 de PGE para el 2010. Ahora bien, tal argumento carece de fundamento por cuanto la reducción de retribuciones impuesta por el artículo 1 del RDL 20/2010, de 20 de mayo, mediante la modificación de los artículos 22, 24 y 28 de la Ley 26/2009, de presupuestos generales del Estado para el 2010, lo es con efectos de 1 de junio de 2010, respecto de las retribuciones vigentes a 31 de mayo de 2010, esto es, **afecta a derechos económicos aún no devengados por corresponder a mensualidades en las que aún no se ha prestado el servicio público y, en consecuencia, no se encuentran incorporados al patrimonio del funcionario, por lo que no cabe hablar de derechos adquiridos de los que los funcionarios hayan sido privados sin indemnización (artículo 33.3 CE) ni de una regulación que afecta retroactivamente a derechos ya nacidos.**"*

Finalment, en relació amb les qüestions d'inconstitucionalitat plantejades és a destacar la recent sentència 52/2013, dictada el 17 d'octubre, per la sala social del TSJ de Catalunya, i que defuig de la pretesa inconstitucionalitat de l'article 2, del RDL 20/2012, fent seva la doctrina judicial posterior a l'aprovació del RDL (STSJ Madrid, de 14.12.2012) i que es pronuncia en els següents termes:

*"(...) A partir de ahí en el caso ahora planteado, hemos de tener en cuenta que en la paga extra de diciembre de 2012, suprimida por el repetido RDL 20/2012, se liquida el importe correspondiente referido al período 1 de enero a 31 de diciembre, por lo que a la fecha de entrada en vigor el 15.7.2012 los trabajadores ya habrían hecho suya la parte proporcional de la paga extra que confluía a esa fecha. Por lo tanto **el art. 2.5 del RDL 20/2012 cabe interpretarlo en tal sentido obviando así su inconstitucionalidad, por la retroacción que en otro caso se produciría de entender que el precepto sugiere pura y simplemente la supresión de la paga extra de diciembre de 2012 sin ninguna otra matización, cuando la interpretación que parece más correcta sería la de que dicha supresión no afecta a los importes ya devengados por el trabajador en el momento de su entrada en vigor, al ser tal la interpretación más acorde con el texto constitucional.**(...)"*

Reflexió que acull també la recent jurisdicció contenciosa, així en STSJ Madrid de 25.9.2013 (que reitera el criteri de l'anterior TSJ Madrid de 22.4.2013), en manifestar

que no és necessari plantejar la qüestió d'inconstitucionalitat quan per via interpretativa sigui possible l'acomodació de la norma a l'ordenament jurídic, i conclou en aquest cas que la norma qüestionada, RDL 20/2012, no preveu la seva eficàcia retroactiva:

" (...) La cuestión de si una Ley tiene o no efectos retroactivos es de legalidad ordinaria, no precisando la Jurisdicción acudir a cuestiones de constitucionalidad en su labor interpretativa de la norma.

TERCERO.- El art. 33 de la Ley 33/1987 establece cuando se hacen efectivas las p.e. (primer día hábil de junio a diciembre) pero no cuando se perfecciona el derecho, que evidentemente no se genera por trabajar los días 1 de junio y diciembre, sino a lo largo de todo el año , siendo práctica pacífica de la Administración la de detraer de la paga extraordinaria la parte correspondiente a períodos no trabajados que no devengan salario (permisos sin sueldo, por ejemplo) lo que evidencia la correlación entre tiempo efectivamente trabajado en cómputo anual y cuantía devengada de la paga extraordinaria.(...)"

Aquest és el criteri que realitzà el propi Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, en dictar les instruccions sobre la interpretació legal de l'art. 2 del RDL 20/2012, recollida, entre d'altres, en l'escrit de la Subdirecció General de 29.9.2012, que es reproduïx:

" (...) respecto de las liquidaciones practicadas antes del día 15.7.2012, como consecuencia de la finalización de contratos temporales de trabajo, o con motivo u ocasión del cese o la baja del personal funcionario o laboral, no procederá exigir reintegro alguno a los afectados como consecuencia de la supresión de la paga extraordinaria de diciembre de 2012. Si por cualquier circunstancia el citado personal funcionario o laboral hubiera pasado a tener con posterioridad al 15 de julio de 2012 una nueva relación jurídica con la Administración, tampoco podrá practicarse compensación o exigir reintegro alguno por las cantidades que fueron abonadas con ocasión de la liquidación de su anterior relación antes de la entrada en vigor de la supresión de la paga extraordinaria de diciembre de 2012 (...)"

Per tot l'anterior, la corporació amb les organitzacions sindicals UGT, CCOO CGT i CTeC, reunides en el si de la MGNmc dels dies 30 d'octubre i 7 i 27 de novembre han arribat al següent

ACORD

Primer.- RECONÈIXER el dret del personal al servei de la Diputació de Barcelona a la percepció de la part proporcional de la paga extraordinària del mes de desembre del 2012, corresponent als serveis prestats durant el període de meritament previ a l'entrada en vigor del RDL 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat, i que es concreta en el període comprès entre els dies 1 de juny i el 14 de juliol de 2012.

Segon.- INICIAR els tràmits jurídics i econòmics pressupostaris que siguin necessaris per tal de poder fer efectiu aquest acord al més aviat possible, preferentment durant el primer trimestre de 2014.

Tercer.- Si un cop executat aquest acord es declarés la seva improcedència, la corporació ho comunicarà a la part social i procedirà, un cop esgotades totes les instàncies, a la deducció íntegra de la quantia abonada per aquest concepte en la propera paga extraordinària que correspongués abonar al personal.

Quart.- El present acord serà d'aplicació als diferents ens i organismes que pertanyen o en els quals participa la Diputació de Barcelona, respecte del personal funcionari que la corporació hi tingui adscrit, així com al personal laboral dels diferents ens i organismes que pertanyen o en els quals participa la Diputació de Barcelona sempre que estiguin adherits al conveni col·lectiu del personal laboral d'aquesta.

I perquè així consti signen en el lloc i data esmentats al començament.